

פעילות הינוכית הברתית וערכית

בתוך החומות

בס"ד. שנת חמשת אלפים שבע מאות ושבע שנים לבריאת העולם
[ה'תשע"ג]..... דף מידע ליום עשרה בטבת
עיתון לוחמי חירות גאולת ישראל
שבתוך חומות בעיר הקדש והמקדש
עורך ראשי: אהבת-חינם. כתובת: חדר של המלמדים בעיר הקדש ת"ו

מראות קשים בירושלים: למעלה – המצור. למטה – השריפות בתוך המקדש.

הרשע נבוכדנצר הקיף את העיר במצור.

מדווח כתבנו הצבאי: מן השעות המוקדמות של היום נראו חילי האויב מקיפים את העיר. הם הגיעו בהמוניהם, ברכבי ברזל, על גבי פילים, ועם מכונות בליסטרא ואילי-ברזל לנגח בחומה. אך למראה חיילינו האמיצים קנאי ה' שניצבו לאורך כל החומות, הם מיד נסוגו במרחק רב מן העיר, ושם קבעו את מחנותיהם על ל הדרכים המובילות אל העיר...

בצערנו הגדול, הנני נאלץ לקטוע את הדיווח עקב הודעות דחופות ממטה הקנאים. **ואלו ההודעות הדחופות:**

- כל קנאי ה' נקראים להגיע עם הרבותיהם לכיכר. * כל אשה נדרשת להכין מלאי של "שמן רותח".
- * ילדי כתה ו' הלומדים ב"מדרש" ישוחררו בתורנות של שלישיות, כדי להמשיך בצליפת גולות לעבר מחנה האויב. עד כאן. סוף.
- מטה הלוחמים נערך להבטיח את כל פינות העיר. כל עשירי העיר נקראו אל הסנהדרין כדי להכין תוכנית חירום לכלכלה ממשוכת של התושבים, אשר נקראו להקפיד על צמצום בצריכת האוכל.

דבר מפקד קנאי ה': חזקו ואמצו !!!

אחים ואחיות יקרים, אל תיפול רוחכם למראה השחצנות המרושעת של האויב. כבר ידענו ימים קשים בתקופה שכזו, ולא יום אחד, אלא שלושה ימים רצופים. כמו שכותב הצדיק הרב אליהו כי-טוב בספרו הידוע "ספר התודעה" בלשון הקדש:

חדש של צער. בחדש טבת שלש תעניות זו אחר זו, על שלש פורעניות שבאו על ישראל בימים: שמיני, תשיעי ועשירי בטבת. התעניות של ח' וט' טבת נקראים תעניות צדיקים ואין מתענים בהם אלא יחידים בלבד, ואילו התענית של עשרה בטבת - תענית לכל הציבור:

- **בח' בטבת** - תענית צדיקים. שבו תורגמה התורה ליננית על פי גזרת תלמי מלך יון, והיה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל, לפי שלא היתה התורה יכולה להתרגם כל צרכה.
 - **בט' בטבת** - תענית צדיקים. שבו מתו עזרא הסופר ונחמיה בן חכליה שהעלו את ישראל מבבל ופרנסו אותם בכל צרכיהם. ובמותם, חשכו עיניהם של ישראל שבאותו הדור, ואבדו מהם הרבה דברים שהיו ראויים לקבל משני פרנסים טובים אלה, ולא היתה תמורה לאבדה זו.
 - **ובעשרה בטבת** - תענית לכל הציבור, מפני שבו סמך נבוכדנצר מלך בבל על ירושלים ושם עליה מצור שלש שנים עד שהובקעה העיר בתשעה לחדש תמוז מן השנה השלישית לתחילת המצור.
- הרבנות הראשית לישראל קבעה את היום הזה גם כיום הקדיש הכללי לנרצחי השואה האיומה, הי"ד.

החלטות הסנהדרין: ארבעה שתקנו הנביאים לצער על חרבן בית המקדש וגלות ישראל מארצם. ואלו הם

צום הרביעי (י"ז בתמוז שהוא חדש הרביעי), וצום החמשי (ט' באב), וצום השביעי (צום גדליה), וצום העשירי (עשרה בטבת), כמו שנאמר בהבטחת הנבואה (זכריה ח): **כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת, צוֹם הַרְבִּיעִי, וְצוֹם הַחֲמִישִׁי, וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְצוֹם הָעֲשִׂירִי, הֵיוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה וְהָאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם אָהָבוּ:**